SERVASANCTUS TUSCUS DE FAENZA
Italien (?), 3. Viertel 15. Jh. Seite 109r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

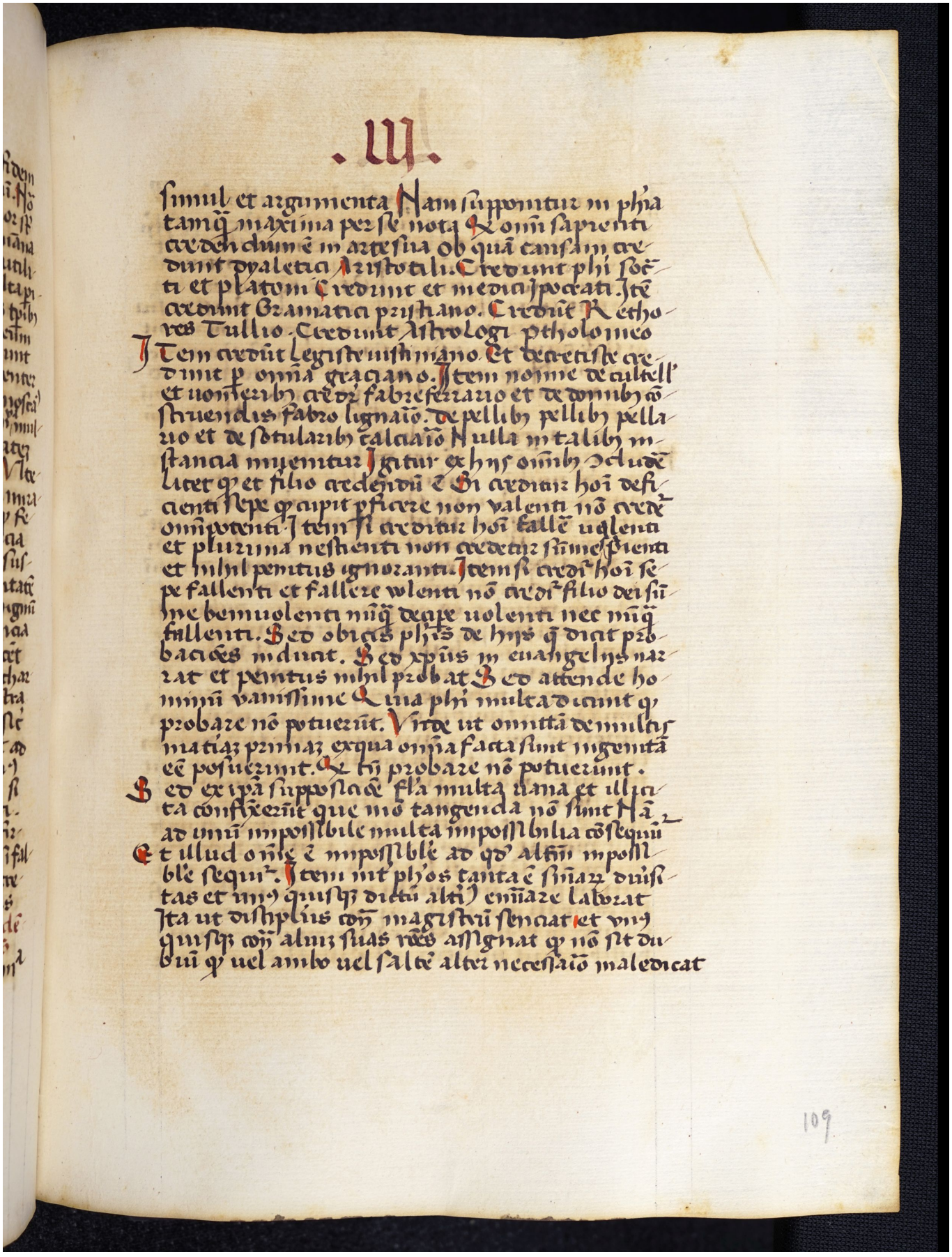

simul et argumenta Nam supponitur in phia
tamq̄ maxima per se nota Quod omni sapienti
credendum ē in arte sua ob quā causam cre
dunt dyaletici Aristotili. Credunt phi socra
ti et platoni Credunt et medici ipocrati. Itē
credunt Gramatici prisciano. Credunt Retho
res Tullio. Credunt Astrologi ptholomeo
Item credunt Legiste iustiniano. Et decretiste cre
dunt p omnia graciano. Item nomine de cultell'
et uomeribus credit fabre ferrario et de domibus cō
struendis fabro lignario. de pellibus pellibus pella
rio et de sotularibus calciario Nulla in talibus in
stancia inuenitur Igitur ex hiis omnibus concludē
licet q et filio credendū ē Si creditur hoī defi
cienti sepe q cupit pficere non valenti nō credē
omnipotenti. Item si creditur hoī fallē uolenti
et plurima nescienti non credetur summe sapienti
et nihil penitus ignoranti. Item si credit hoī se
pe fallenti et fallere uolenti nō credit filio dei sū
me beniuolenti nūq̄ decipe uolenti nec nūq̄
fallenti. Sed obicis phis de hiis q̄ dicit pro
bacōes inducit. Sed xpus in euangeliis nar
rat et penitus nihil probat Sed attende ho
minū vanissime Quia phi multa dicunt q
probare nō potuerūt. Vnde ut omittā de multis
matiaz primaz ex qua omnia facta sunt ingenitā
eē posuerunt. Quod tn̄ probare nō potuerunt.
Sed ex ipā supposicōe fl'a multa uana et illici
ta confixerūt que mō tangenda nō sunt Nā
ad unū impossibile multa impossibilia cōsequūt
Et illud omne ē impossible ad qd' altm̄ impossi
ble sequit. Item int phos tanta ē sniaz diuersi
tas et unus quisq̄ dictū altius enūare laborat
Ita ut disciplus cōn magistrū senciat et unus
quisq̄ cōn aliuz suas rōes assignat q nō sit du
biū q uel ambo uel saltē alter necessario maledicat